

Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Okuyan Öğrencilerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumları

Attitudes Of Students Studying In Coaching And Sport Management Department Towards Playing Games Involving Physical Activity

Hüseyin ÖZTÜRK¹
Gaziantep Üniversitesi

Özet

Bu çalışma Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan öğrencilerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını belirlemek amacı ile hazırlanmıştır. Araştırmanın örneklemini 2014-2015 öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan toplam 388 öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerin Fiziksel Aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını belirlemek için "Oyunsallık ölçeğinden" yararlanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin SPSS 22.0 paket programından yararlanılarak istatistiksel analizleri yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistikî yöntem olarak, frekans, yüzde, ortalama, standart sapma, iki bağımsız gruplar için t-testi ve ikiden fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında ANOVA ve LSD çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır.

Araştırma sonucunda; Öğrencilerin cinsiyetleri ve yaşları ile fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı, Okudukları bölümlere göre fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik tutumlarında anlamlı bir fark olmadığı fakat alt boyutlarından Sosyal uyum ve Keyif alma alt boyutları ile anlamlı fark olduğu, görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Öğrenci, Fiziksel Aktivite, Oyun, Tutum.

Abstract

This study has been prepared to determine attitudes of students studying in Coaching and Sport Management departments towards playing game including physical activity. The sample of study consists of 388 students having studied in Gaziantep University Coaching and Sport Management Department in 2014-2015 academic year. So as to determine the attitudes of students, the "Playfulness scale" was used. Statistical analysis of the data obtained in this study was made by using the SPSS 22.0 software packages. While evaluating the data for statistical analyzes, for frequency, percentage, mean, standard deviation, and comparison of two independent groups the t-test was

¹ Yrd. Doç. Dr, Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu
e-mail: hozturk@gantep.edu.tr

used and for comparison of more than two independent groups ANOVA and LSD multiple comparison tests were used.

According to results of study, It seems that statistically there is no significant difference between student's genders, ages and their attitudes towards playing game including physical activity and according to their departments there is no significant difference among their attitudes but there is a significant difference between the fundimension and social cohesion dimension.

Key words: Students, Physical Activity, Game, Attitude.

Giriş

Oyun, doğumdan ölüme kadar devam eden bir olaydır. Değişen sadece oyunun oynanma şeklidir. Oyun, eğlencelidir ve oynayan kişilere haz verir. Oyunun, oynayan kişiler üzerinde olumlu bir etkisi vardır. Kişiler oyuna fiziksel olarak katıldıklarında hem zihinsel hem de duygusal olarak kendilerini kaptırırlar ve tüm yaşamsal mekanizmalarını harekete geçirirler. Oyun, oynayan kişilerin dünyasını dıştaki sosyal dünya ile birleştirmesine yardım eder ve düzenli gelişimlerine olumlu katkı sağlar (Engin, Seven ve Turhan, 2004; Ersan, 2006; Gazezoglu, 2007; Özdoğan, 2000; Sevinç, 2004).

Oyun, serbestçe kabul edilmiş fakat bağlayıcı olan kurallara göre belli bir alan ve zaman süreci içinde sürdürülen, eğlence duygularını içeren, gerçek hayattan farklı olduğu bilinci ile yapılan gönüllü bir hareket ya da faaliyettir (Huizinga, 1951). Oyun akıl ve ruhun birbiri ile uyum sağlayabilmesi için bir fırsat oluşturan, sonsuz esnekliğe sahip aktivitelerdir (Newson ve Newson, 1979).

Oyun, insanların günlük uğraşlarının dışında kalan zamanlarda, belirli bir amaca yönelik olarak fiziksel ve zihinsel becerilerle, sınırlandırılmış yer ve zaman içerisinde kendine özgü kurallarla yapılan, gönüllü katılım yoluyla, sosyal uyum ve duygusal olgunluğu geliştiren, beceri, zekâ içeren, zevk veren etkinliklerdir (Hazar, 2000).

Oyun bir stresle başa çıkma yoludur (Barnett ve Storm). Oyunda zaman ve mekân sınırlaması yoktur (Georges, 2007). Oyun, oynayanlarının motivasyonunu maksimum düzeye çıkarır (Nikfarjam, 2012). Öğrenmede etkili bir destekçidir (Jordan, 2011). Oyunun insanlar arasında ve tüm kültürlerde açıkça ortaya koyulan kendini ifade etme amaçlı bir davranıştır (Üstündağ, 2009). Oyun rahatlama, enerji fazlasını atma, fizyolojik ihtiyaç, taklit içgüdüsünün doygunluğunu sağlamadır (Razon, 1985).

Yetişkinler ileride karşılaşacağı durumlarda kullanacağı davranış biçimlerini oyunla elde ederler (Dönmez, 1992). Oyun, kendiliğinden ortaya çıkan, hedefi olmayan ve mutluluk getiren serbest bir etkinliktir. (Basal, 2007). Oyunun öğrenme ve gelişimde büyük bir rolü vardır, Oyun sağlık, mutluluk ve yaratıcılık

içerir (Isenberg ve Jalongo, 2001). Oyun kişilerin kendisini tanımlarına, yeteneklerini keşfetmelerine, başka insanların rollerini üstlenerek empati yeteneğini geliştirmelerini sağlar (Öz, 1997).

Oyun sayesinde birey, toplumla ve sosyal dünya ile tanışmaktadır. Bir yandan bedensel anlamda daha kompleks davranışları gerçekleştirebilecek hale gelirken, diğer yandan sosyal bir çevreyle nasıl uyum içinde yaşaması gerektiğini öğrenmektedir (Anderson, Miles, Mahoney ve Robinson, 2002, Tkachuk, Leslie-Tosgood ve Martin, 2003).

Sonuç olarak; Eğitim alanında oyunla eğitim, öğrenilenlerin öğrendiklerinin daha iyi hafızalarında kalmasına, mukayeseli düşünme yeteneğinin gelişmesine, karar verme ustalığının gelişmesine ve aynı zamanda olumlu davranışlar sergilemelerine katkı sağlar. Ayrıca sağlıklı yaşamaya olumlu katkılarından dolayı oyunun bireyler için önemli olduğu düşünülmektedir.

Yöntem

Bu bölümde araştırma modeli, araştırma evreni, araştırmada kullanılan veri toplama araçları ve elde edilen verilerin çözümlenmesinde kullanılan istatistiksel yöntemlerden bahsedilecektir.

Araştırma modeli

Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan öğrencilerin fiziksel aktivite içeren oyunları oynamaya yönelik tutumlarını belirlemek amacı ile tarama modelinden yararlanılmıştır. Tarama modeli araştırma yöntemi olayların nedenleri üzerinde durmak yerine, onların içinde buldukları koşulları, özellikleri ve aralarındaki ilişkiyi bulmaya çalışan yöntemdir (Creswell, 2005, Kaptan, 1995).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2014-2015 eğitim ve öğretim yılı Gaziantep Üniversitesi Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırma kapsamına giren üniversite öğrenci sayıları, Tablo 1'de gösterilmektedir.

Örneklem seçimi yapılırken tesadüfî örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Tesadüfî örnekleme yöntemi çalışma evrenindeki her kişinin eşit seçilme şansının olduğu örnekleme yöntemidir (Arlı ve Nazik, 2004). Tesadüfî örnekleme yoluyla 388 öğrenci örnekleme dâhil edilmiştir.

Tablo 1: Araştırmanın grubuna ait kişisel bilgiler

Değişken	Gruplar	N	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	159	41
	Erkek	229	59
Yaş	18-21 yaş	214	55.2
	22-25 yaş	142	36.5
	26 yaş ve üzeri	32	8.2
Okudukları Bölüm	Antrenörlük	191	49.2
	Spor Yöneticiliği	197	50.8

n=387

Tablo 1’de araştırma grubunun kişisel özellikleri ile ilgili sorulara verilen cevapların dağılımı verilmektedir. Buna göre; çalışmamıza katılanların %41 (159 kişi) kadınlardan, %59 (229 kişi) erkeklerden oluştuğu, çoğunlukla %55.2 (213 kişi) 18-21 yaşında olduğu, en az ise %8.2 oranında (32 kişi) 26 yaş ve üzeri olduğu ve 50.8 % (197 kişi) oranında Antrenörlük bölümünde, 49.2% (191 kişi) oranında Spor Yöneticiliği bölümünde okuduğu görülmektedir.

Veri toplama aracının hazırlanması

Araştırmaya katılan Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümünde okuyan öğrencilerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarını belirlemek amacı ile Hazar (2013) tarafından geliştirilen (2013) “Oyunsallık Ölçeği” kullanılmıştır. Oyunsallık Ölçeği, Oyun tutkusu, Risk alma, Sosyal uyum, Oyun isteği ve Keyif alma olarak 5 alt boyuttan ve 20 sorudan oluşmaktadır. Ölçekteki maddeler beşli likert tipi ölçek ile değerlendirilmiştir.

Verilerin SPSS 22.0 programı ile istatistiksel analizi yapılmıştır. Araştırmada örneklem büyüklüğünü test etmek için “KMO” analizi yapılmıştır. Buna göre, araştırmada KMO testinin .60 den büyük olduğu (.877) ve Bartlett testinin anlamlı olduğu ($p < .001$) görülmüştür. Dolayısıyla yapılan araştırmada, örneklem yeterli olduğu ve bir yapı varlığının saptanabilir olduğu görülmektedir.

Verilerin analizi

Araştırmada kullanılan “Oyunsallık Ölçeği”nin maddeleri, beşli likert ölçeğiyle hazırlanmıştır. Ölçeğin güvenilirliğini test etmek için hesaplanan Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı .832 bulunmuştur.

Araştırmanın analizi için SPSS for Windows 22 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizi için sürekli değişkenlerin normal dağılıma uygunluk kontrolünde Kolmogorov Smirnov testi kullanılmıştır. Araştırma için normal dağılıma sahip değişkenlerin 2 bağımsız grup karşılaştırılmasında t testi, İki den fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında normal dağılıma sahip değişkenler için ANOVA ve LSD çoklu karşılaştırma testleri ve betimleyici istatistik olarak frekans, yüzde ve

ortalama ve standart sapma değerleri verilmiştir. Araştırmada yapılan istatistiksel çözümlenelerde $p < .05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir.

Bulgular

Tablo 2. Oyunsallık ölçeğine ilişkin betimsel istatistik değerleri

	<i>N</i>	\bar{X}	<i>S.S</i>
Oyun tutkusu	388	2.99	.89
Risk alma	388	2.49	.78
Sosyal uyum	388	1.65	.54
Oyun isteği	388	1.80	.62
Keyif alma	388	2.08	.69

Tablo 2'de görüldüğü gibi araştırmaya katılan öğrencilerin "Oyunsallık Ölçeği" alt boyutları puanlarının ortalamalarına bakıldığında en yüksek düzeyde Risk alma ($\bar{X} = 2.99$) alt boyutunun ortalaması olduğu, en düşük düzeyde ortalama ise Oyun isteği ($\bar{X} = 1.65$) alt boyutunun ortalaması olduğu görülmektedir.

Tablo 3. Oyunsallık ölçeği puanlarının cinsiyete göre karşılaştırılması

		<i>N</i>	\bar{X}	<i>SS</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Oyun tutkusu	Kadın	159	3.07	.83	386	.22	.82
	Erkek	229	3.05	.86			
Risk alma	Kadın	159	2.55	.84	386	1.41	.15
	Erkek	229	2.44	.74			
Sosyal uyum	Kadın	159	1.69	.57	386	.53	.59
	Erkek	229	1.72	.51			
Oyun isteği	Kadın	159	1.85	.65	386	1.23	.21
	Erkek	229	1.77	.59			
Keyif alma	Kadın	159	2.14	.73	386	1.37	.17
	Erkek	229	2.05	.65			
Toplam	Kadın	159	2.29	.55	386	.89	.37
	Erkek	229	2.25	.51			

Tablo 3 incelendiğinde öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre ölçekten aldıkları toplam puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır ($t=89, p>.05$).

Alt boyutlara bakıldığında öğrencilerin cinsiyetleri ile, Oyun tutkusu ($t=22, p>.05$), Risk alma ($t=1.41, p>.05$), Sosyal uyum ($t=53, p>.05$), Oyun isteği

($t=1.23$, $p>.05$) ve Keyif alma ($t=1.37$, $p>.05$) boyutları arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Tablo 4. Oyunsallık ölçeği puanlarının bölümlere göre karşılaştırılması

		<i>N</i>	\bar{X}	<i>SS</i>	<i>sd</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Oyun tutkusu	Antrenörlük	191	3.06	.09	386	.17	.86
	Spor Yöneticiliği	197	3.07	.08			
Risk alma	Antrenörlük	191	2.50	.08	386	.33	.74
	Spor Yöneticiliği	197	2.47	.07			
Sosyal uyum	Antrenörlük	191	1.77	.06	386	2.0	.04*
	Spor Yöneticiliği	197	1.65	.05		3	
Oyun isteği	Antrenörlük	191	1.80	.06	386	.12	.89
	Spor Yöneticiliği	197	1.79	.06			
Keyif alma	Antrenörlük	191	2.16	.06	386	1.9	.04*
	Spor Yöneticiliği	197	2.02	.04		8	
Toplam	Antrenörlük	191	2.30	.54	386	1.0	.30
	Spor Yöneticiliği	197	2,23	.52		3	

Tablo 4 incelendiğinde öğrencilerin okudukları bölüm değişkenine göre ölçekten aldıkları toplam puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır ($t=1.03$, $p>.05$). Alt boyutlara bakıldığında, okudukları bölüm ile Sosyal uyum ($t=2.03$, $p<.05$) ve Keyif alma ($t=1.98$, $p<.05$) alt boyutları arasında anlamlı fark bulunmuştur, okudukları bölüm ile diğer alt boyutlar arasında [Oyun tutkusu ($t=.17$, $p>.05$), Risk alma ($t=.33$, $p>.05$) ve Oyun isteği ($t=.12$, $p>.05$)] anlamlı fark bulunmamıştır.

Bu bulguya göre Antrenörlük bölümünde okuyan öğrencilerin Spor Yöneticiliği bölümünde okuyan öğrencilere göre daha fazla Sosyal uyum ve Keyif alma ortalamaya sahip oldukları görülmektedir.

Tablo 5. Oyunsallık ölçeği puanlarının yaş göre karşılaştırılması

		<i>N</i>	\bar{X}	<i>S.S.</i>	<i>sd</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Oyun tutkusu	(x)18-21 yaş	213	3.07	.83			
	(y) 22-25 yaş	143	3.04	.87	2-385	.14	.86
	(z) 26 yaş ve üzeri	32	3.22	1.16			
Risk alma	(x)18-21 yaş	213	2.49	.77			
	(y) 22-25 yaş	143	2.45	.79	2-385	.65	.52
	(z) 26 yaş ve üzeri	32	2.80	.70			
Sosyal uyum	(x)18-21 yaş	213	1.70	.54			
	(y) 22-25 yaş	143	1.71	.51	2-385	1.22	.29
	(z) 26 yaş ve üzeri	32	2.05	.70			

Oyun isteği	(x)18-21 yaş	213	1.81	.65	2-385	.38	.68
	(y) 22-25 yaş	143	1.77	.56			
	(z) 26 yaş ve üzeri	32	1.66	.37			
Keyif alma	(x)18-21 yaş	213	2.10	.72	2-385	.35	.70
	(y) 22-25 yaş	143	2.07	.63			
	(z) 26 yaş ve üzeri	32	1.88	.58			
Toplam	(x)18-21 yaş	213	2.27	.53	2-385	.28	.75
	(y) 22-25 yaş	143	2.24	.51			
	(z) 26 yaş ve üzeri	32	2.39	.56			

Tablo 5 incelendiğinde Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan öğrencilerin yaşları "Oyunsallık ölçeği" toplam puanı ve alt boyutları ile anlamlı fark yaratan etken olmadığı görülmektedir ($F(2,385)=.75, p>.05$). Oyun tutkusu ($F(2,385)=.86, p>.05$), Risk alma ($F(2,385)=52, p>.05$), Sosyal uyum ($F(2,385)=.29, p>.05$), Oyun isteği ($F(2,385)=.68, p>.05$) ve Keyif alma ($F(2,385)=.70, p>.05$) boyutlarında Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan öğrencilerin yaşlarının anlamlı fark yaratan bir etken olmadığı belirlenmiştir.

Tartışma ve Sonuç

Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik ölçekten aldıkları toplam ve alt boyutları puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Literatüre bakıldığında benzer ve farklı sonuçlara ulaşılmıştır.

Araştırmadan farklı olarak, Genç ve diğ. (2011) yapmış olduğu Kadın ve Erkek Genç Erişkinler Arasında Fiziksel Aktivite ve Yaşam Kalitesi Farklılıklarının Araştırılması adlı çalışmada, kadın ve erkek erişkinlerde fiziksel aktivite ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkiler adlı araştırması sonucunda erkeklerin kadınlara göre daha yüksek puanlar aldığı sonucu bulunmuştur. Savcı ve ark. (2006) Üniversite Öğrencisinde Fiziksel Aktivite Düzeylerini adlı çalışmalarında, erkeklerin toplam, orta ve şiddetli fiziksel aktivite ve yürüme puanları kadınlardan daha yüksek bulmuştur. Öztürk (2005). Üniversite öğrencileri üzerine yaptığı Uluslar Arası Fiziksel Aktivite Ölçeği geçerlilik ve güvenilirlik çalışmasında da erkeklerin toplam, orta ve şiddetli fiziksel aktivite ve yürüme puanlarını kadınlardan daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Koçak ve diğ.(2010). Yaşlılarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi adlı çalışmasında erkeklerin toplam, orta ve şiddetli fiziksel aktivite değerleri kadınlardan yüksek bulunmuştur. Burton ve Turrell (2000) Çalışanların Fiziksel aktivite ve Boş Zaman adlı çalışmalarında, Avustralya'daki kadınların inaktivite durumunu erkeklerden daha yüksek olarak bulmuşlardır. Guthold ve diğ. (2008). İngiltere'de yapılan sağlık araştırmalarında erkeklerin inaktivite durumları kadınlardan daha düşük olduğu gösterilmiştir. Leslie ve ark. (1999) Üniversite Öğrencileri Üzerine yaptıkları çalışma sonucunda erkek öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerinin kız öğrencilerden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Haase ve ark. (2004) 23 ülkeden üniversite öğrencilerinde

yaptıkları çalışmada erkeklerin fiziksel olarak kadınlardan daha aktif oldukları sonucuna varılmıştır. Hagger ve ark. (1998) 13-14 yaş İngiliz ve Rus çocukları üzerindeki yaptığı çalışmaya göre erkek çocukların orta ve şiddetli yoğunluklardaki aktivite değerleri anlamlı düzeyde kızlardan yüksek bulunmuştur.

Araştırmaya benzer olarak, Von Bothmer ve ark. (2005) İsveç'te 479 Üniversite Öğrencisinde Fiziksel Aktivite Düzeyi, Sağlık Alışkanlıkları ve Motivasyonu değerlendiren çalışmalarında, erkek ve kızların fiziksel aktivite alışkanlıkları arasında belirgin bir farklılık bulmamışlardır. Bu sonuca destekler şekilde bazı araştırmacılar spor ve hareket içeren aktiviteler yapan kadınların ve erkeklerin arasında fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Bopp ve diğ. 2006; Fromel ve diğ. 2009; Stamatakis ve diğ. 2007).

Öğrencilerin okudukları bölümlere göre fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik ölçekten aldıkları toplam puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Alt boyutları Sosyal uyum ve Keyif alma alt boyutları ile anlamlı fark bulunmuştur. Literatüre bakıldığında benzer ve farklı sonuçlara ulaşılmıştır.

Kalkavan ve ark (1996)'ın yaptığı çalışmada 12- 15 yaş grubu farklı branşlarda spor yapan 108 genç ile 19 sedanter gencin fiziksel uygunluk ile ilgili 58 değişkenin karşılaştırması sonucunda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Berg ve ark. (1995) sedanter ve sporcu çocuklar arasında yaptığı çalışmada fiziksel farklılıklar bulunmuştur.

Öğrencilerin yaşları fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik ölçek puanı ve alt boyutları üzerinde anlamlı fark yaratan bir etken olmadığı görülmektedir. Literatüre bakıldığında farklı sonuçlara ulaşılmıştır.

Nordqvist (2003) 3, 7 ve 11. sınıflardan seçilen 300 öğrenci ile yapmış olduğu çalışması sonucunda yaşla birlikte fiziksel aktivite düzeyinin azaldığını sonucuna varılmıştır. Riddoch ve Boreham (2004) 9-15 yaş arasındaki 2185 çocuk üzerinde yapılan bir araştırmada, toplam aktivite düzeyine bakıldığında 9 ve 15 yaşındaki çocukların aktiviteye katılımları arasında anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuç

Araştırmaya katılan öğrencilerin "Oyunsallık Ölçeği" alt boyutları puanlarının ortalamalarına bakıldığında en yüksek düzeyde Risk alma alt boyutunun ortalaması olduğu, en düşük düzeydeki ortalama ise Oyun isteği alt boyutunun ortalaması olduğu görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik ölçekten aldıkları toplam ve alt boyutlarının

puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Sonucun böyle çıkmasında kız ve erkek öğrencilerin aynı ortamda spor yapmaları ve birlikte eğitim ve öğretim görmeleri etkili olduğu söylenebilir.

Öğrencilerin okudukları bölüm değişkenine göre fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik ölçekten aldıkları toplam puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Alt boyutlarından Sosyal uyum ve Keyif alma alt boyutları ile anlamlı fark bulunmuştur. Okudukları bölümlere bakıldığında antrenörlük bölümüne alınan öğrencilerden spor yaptıklarına dair lisans başvurusunda bulunmaları ve üniversiteyi kazandıktan sonra aktif olarak spor hayatlarına devam etmelerinin etkili olduğu düşünülmektedir.

Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği bölümlerinde okuyan öğrencilerin yaşları fiziksel aktivite içeren oyun oynamaya yönelik ölçek toplam puanı ve alt boyutları anlamlı fark yaratan etken olmadığı görülmektedir. Her yaştaki kişiye sporla ilgili eğitimde oyunun ana tema olması yaş değişkenine göre fark olmamasında etkili olduğu düşünülmektedir.

Kaynakça

- Anderson, A., Miles, A., Mahoney, C. and Robinson, P. (2002). Evaluating the effectiveness of applied sport psychology practice: making the case for a case study approach. *The Sport Psychologist*, 16, 432-453.
- Arlı, M. ve Nazik, H. (2004). *Bilimsel araştırmaya giriş*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Barnett, L.A. and Storm, B. (1981). Play, pleasure, and pain: The reduction of anxiety through play. *Leisure Sciences*, 4(2),161-175.
- Basal, H.A. (2007). Geçmiş yıllarda Türkiye’de çocuklar tarafından oynanan çocuk oyunları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20 (2), 243-266.
- Bopp, M., Wilcox, S., Laken, M., Butler, K., Carter, R.E., McClorin, L. and Yancey, A. (2006). Factors associated with physical activity among African-American men and women. *American Journal of Preventive Medicine*, 30 (4), 340-346.
- Burton, N.W. and Turrell, G. (2000). Occupation, hours worked, and leisure-time physical activity. *Preventive Medicine*, 31, 673-681.
- Creswell, J.W. (2005). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. Upper Saddle River, Pearson Merrill Prentice Hall.

- Dönmez, N.B. (1992). *Oyun Kitabı*. İstanbul: Esin Yayınları.
- Engin, A.O., Seven, M.A. ve Turhan, V.N. (2004). Oyunların Öğrenmedeki Yeri ve Önemi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4 (2), 109-120.
- Ersan, S. (2006). *Okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden altı yaş grubundaki çocukların oyun ve çalışma (is) ile ilgili algılarının incelenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Fromel, K., Mita, S.J., Kerr, J. (2009). The associations between active lifestyle, the size of a community and SES of the adult population in the Czech Republic. *Health and Place*, 15, 447-454.
- Gazozoglu, Ö. (2007). *Okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 6 yaş çocuklarına özbakım becerilerinin kazandırılmasında oyun yoluyla öğretimin etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Genç, A., Şener, Ü., Karabacak, H. ve Üçok, K. (2011). Investigation of Physical Activity and Quality of Life Differences between Male and Female Young Adults. *The Medical Journal of Kocatepe*, 12, 145-150.
- Georges, R. (2007). Eğlence ve Oyunlar. *Milli Folklor Dergisi*. Sayı: 74.
- Guthold, R., Ono, T., Strong, K.I., Chatterji, S. and Morabia, A.M. (2008). Worldwide variability in physical inactivity, country survey. *American Journal of Preventive Medicine*, 34 (6), 486-494.
- Haase, A., Steptoe, A., Sallis, J.F., Wardle, J. (2004). Leisure-time physical activity in university students from 23 countries: associations with health beliefs, risk awareness, and national economic development. *Preventive Medicine*, 39,182-90.
- Hazar, M. (2000). *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Saray Matbaası .
- Hazar, M. (2015). 18-22 Yaş Yetişkinlerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumları (18-22 Yaş Oyunsallık Ölçeğinin Geliştirilmesi). *Niğde University Journal of Physical Education And Sport Sciences*, 9 (1), 149-162.
- Huizinga, J. (2006). Homo Ludens, Oyunun Toplumsal İşlevi Üzerine Bir Deneme. (Çeviren: Kılıçbay, M.A) Ayrıntı Yayınları.

- Isenberg, J.P. and Jalongo, M.R. (2001). *Creative Expression and Play in Early Childhood*. New Jersey: Prentice Hall.
- Kaptan, S. (1995). *Bilimsel Araştırma ve İstatistik Teknikleri*. Ankara: Özkan Matbaacılık.
- Koçak, F.Ü., Özkan, F. (2010). Yaşlılarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Yaşam Kalitesi. *Türkiye Klinikleri Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 46-54.
- Leslie, E., Owen, N., Salmon, J., Bauman, A., Sallis, J.F., Lo, S.K. (1999). Insufficiently active Australian college students: perceived personal, social, and environmental influences. *Preventive Medicine*, 28, 20-27.
- Newson, J. and Newson, E. (1979). *Toys and Playthings*. New York, NY: Penguin Books.
- Nikfarjam, P. (2012). Mathematics and Play: Analyzing The Growth Of Early Elementary Mathematical Understanding Through An Enactivist Perspective. *Graduate Program In Education York University Toronto, Ontario*.
- Öz, İ . (1997). *Çocukta Uyum ve Davranış Bozuklukları*. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Özdoğan, B. (2000). *Çocuk ve Oyun* (3. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Öztürk, M. *Üniversitede eğitim-öğretim gören öğrencilerde Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketinin geçerliliği ve güvenilirliği ve fiziksel aktivite düzeylerinin belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Razon, N. (1985). Okul öncesi eğitimde oyunun ve oyunda yetiksinin işlevi. *Okul Öncesi Eğitimi ve Yaygınlaştırılması Semineri Dergisi*, 2 (3), 57-64.
- Savcı, S., Öztürk M., Arıkan H. (2006). Üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyleri. *Türk Kardiyol Dern Araştırma dergisi*, 34, 166-172.
- Sevinç, M. (2004). *Erken Çocukluk Gelişimi ve Eğitiminde Oyun*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Stamatakis, E., Hillsdon, M., Primatesta, P. (2007). Domestic physical activity in relationship to multiple CVD risk factors. *American Journal of Preventive Medicine*, 32 (4), 320-327.
- Tkachuk, G., Leslie-Tosgood, A. and Martin, G.L. (2003). Behavioral assessment in sport psychology. *The Sport Psychologist*, 17, 104-117.

Üstündağ, T. (2009). *Yaratıcı drama öğretmeninın günlüğü*. Ankara: Pegem Akademi.

Von Bothmer, M.I., Fridlund, B. (2005). Gender differences in health habits and in motivation for a healthy lifestyle among Swedish university students. *Nurs Health Sci*, 7, 107-18.